

ประวัติศาสตร์ไทยโดยสังเขป

ดินแดนอันเป็นที่อยู่ของชนชาติไทยมีเนื้อที่กว้างขวางจากทิศตะวันตก
นับแต่แม่น้ำพรหมบุตร ไปจนจรดแม่น้ำซีเกียงและยางซีเกียง ทางทิศตะวันออกจาก
เหนือมาใต้ ตั้งแต่เขตพทลยูนนานในประเทศจีนลงไปถึงแหลมมลายู กล่าวคือประ
เทศอัสสัมและประเทศพม่าตอนเหนือบางส่วน ประเทศไทย แคว้นลาวแคว้น
สิบสองจุไทยและทางเหนือของแคว้นตังเกี๋ย ทางใต้ของมณฑลยูนนาน ทิศตะวัน
ตกของมณฑลไกวเจา ส่วนใหญ่ของมณฑลกวางซี ภาคตะวันตกเฉียงใต้ของมณฑล
กวางตุ้งและเกาะไหหลำก็ว่ามีชนชาติที่พูดภาษาไทยอยู่ด้วย

ภาษาไทยที่ประชาชนเป็นจำนวนมากใช้พูดกันในแผ่นดินอันกว้างใหญ่
นี้มีที่เป็นภาษาถิ่นต่าง ๆ อยู่มากมาย นอกจากภาษาถิ่นต่าง ๆ ที่มีอยู่ในประเทศ
ไทย เช่นภาษาถิ่นทางภาคพายัพ ภาคอีสานและปักมไค้ เป็นต้น ยังมีภาษา
ไทยใหญ่ในประเทศพม่า ภาษาญไทย มีผู้ไทยขาว ผู้ไทยดำเป็นต้น ภาษา
ไทยไทและภาษาไทยนุงทางแคว้นสิบสองจุไทยและแคว้นตังเกี๋ย และภาษาไทย
ย่อยในประเทศจีนเป็นต้น ภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ มีนักปราชญ์ชาวตะวัน
ตกรวบรวมคำพูดทำเป็นพจนานุกรม และอธิบายหลักภาษาไทยโดยย่อขึ้นไว้

พระยาอนุমানราชชนโคอาจถ้อยคำของนายพันตรีคำวิสท์ที่กล่าวถึงชาติ
ไทยว่า " ตั้งแต่พระมณเฑาะมาตอชิบเขตเรื่อยลงมาทางใต้จดเขตไทย ตั้งแต่
แคว้นอัสสัมเรื่อยไปทางทิศตะวันออก จนถึงตังเกี๋ย บ่อมเป็นที่อยู่ของชนชาติ
ที่ใช้ภาษาไทยทั้งสิ้น คนไทยที่เกิดในแดนนี้ แม้จะอยู่ทางไกลกันระยะทาง
๑๐๐ ไมล์ ก็อาจพูดเข้าใจกันได้ นับแต่อาณาจักรน่านเจ้าไค้ถึงความพินาศไป
แล้วถึง ๖๐๐ ปีก็คี่ แม้ไทยจะกระจัดกระจายพรัดพรายไปอยู่ในที่ต่าง ๆ แห่งดินแดน
ที่กล่าวมานี้ ไม่ได้คึดค่อในทางการ เมืองหรือในทางการค้าก็คี่ ก็ยังพูดภาษาไทย
เข้าใจกันได้คี่ " (๑) ทั้งยังโคอาจถ้อยคำของนายวู้คค่อไปว่า ชาวจีนในแคว้น

๑. พระยาอนุমানราชชน : ไทย - จีน.

ยูนนานเป็นไทยมากกว่าจีน อนึ่ง หมอคอค ผู้แต่งหนังสือชาติไทยเล่าไว้ในหนังสือเล่มนี้ว่า เขาสามารถใช้ภาษาไทยภาคเหนือสนทนากับคนไทยที่อยู่ในประเทศจีนเข้าใจกันได้ดี นายพันตรีดาวีสกลาวว่า " ประชาชนในกวางซีและกวางตุ้งเป็นไทยโดยชาติวงศ์และโดยภาษาทั้งหมด "

หลักฐานที่ได้อ้างมานี้ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนพลเมืองภาคใต้ของจีนเป็นไทย และพูดภาษาไทยเป็นส่วนมาก ชาวยุโรปหลายคนเอาใจใส่ค้นคว้าศึกษาและทำพจนานุกรม เขียนตำราเกี่ยวกับภาษาไทยถิ่นเหล่านี้ เช่นยากหลวงชาวินาโคทำพจนานุกรมไทยนุง เปรียบเทียบกับภาษาจีน อันเป็นเครื่องมือช่วยเหลือในการที่จะนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับภาษาไทยกลางในปัจจุบัน

เกี่ยวกับชื่อชาติไทยถิ่นที่อยู่นอกประเทศไทยนั้น ท่านผู้แต่งหนังสือเรื่อง ไทย - จีน โคกล่าวไว้ในหนังสือเล่มนี้โดยละเอียดจะสรุปได้ดังนี้

ไทยน้ำ	ไทยลุง	ไทยลาย	ในมณฑลยูนนาน
ไทยขอย	ไทยจีน		ในมณฑลไกวเจา
ไทยจุงเจีย	ไทยไท		ในมณฑลกวางซี, ไกวเจา
ไทยลี			ในเกาะไทหล่า
ไทยลือ			ในแคว้นสิบสองปันนา
ไทยเขิน			ในแดนตะมา
ไทยยวน			ในลานนาไทย
ไทยญไทย	ซึ่งแบ่งออกเป็น ไทยขาว	ไทยดำ ไทยลาย	ในแคว้นสิบสองจุไทย
ไทยลาว			ในลานช้าง
ไทยใหญ่			ในพะมา
ไทยอาหม			ในอัสสัม

ชนชาติไทยมีถิ่นฐานอยู่ในประเทศจีน ถัดลุ่มน้ำยางซีเฉียงลงมาทางใต้ แยกกันอยู่เป็นพวก ๆ ภายหลังจะค่อยๆ เคลื่อนย้ายไปติดตาม ชนชาติไทยเหล่านี้ค่อยร่นลงมาอยู่ในตอนใต้ของประเทศจีน ส่วนมากมาตั้งอยู่ในมณฑลยูนนาน ในตอนแรก ๆ ไทยยังแตกเป็นก๊ก ๆ ไม่รวมกันเป็นปึกแผ่น ต่อมาไทยพวกหนึ่งมีอำนาจเหนือไทยก๊กอื่น รวบรวมกันเป็นปึกแผ่น ตั้งอาณาจักรน่านเจ้า มีเมืองตาลีฟู

เป็นเมืองหลวง และในภายหลังก็เลื่อนไปตั้งอยู่ที่ปูเออญ (๑)

สมัยที่กล่าวนี้ไทยแห่งอาณาจักรน่านเจ้ามีความเจริญรุ่งเรืองมาก ปกครอง เป็นปึกแผ่นขยายอำนาจแผ่ไปถึงภาคตะวันออกเฉียงของชิบะต ไทยอาณาจักรน่านเจ้ามีความเจริญมาได้ประมาณ ๔๐๐ ปี ในที่สุดถูกพระเจ้ากบไลซ่านซึ่งมาครอบครอง เป็นจักรพรรดิจีน ยกมาที่อาณาจักรน่านเจ้าแตก พวกไทยเดิมส่วนใหญ่ คองตั้งถิ่นเดิม อพยพกันลงมายังแคว้นต่าง ๆ ในแหลมอินโดจีน เข้ามารวมกับ พวกไทยกลางพวกที่อพยพเข้ามาก่อนนำเหตุการณ์ครั้งนี้ ส่วนไทยกลางพวกที่ไม่ได้ อพยพลงมาในแหลมอินโดจีนก็หนีไปอยู่ตามหุบเขาต่าง ๆ ทางไกลจากที่ชุมนุมชน กลายเป็นไทยตกค้างอยู่ในถิ่นเดิม เป็นพวกไทยลาหลังไป ว่าถึงพวกไทยที่เข้ามา อยู่ในแหลมอินโดจีน ล้างพวกแยกลงไปทางตะวันตกไปเป็นไทยใหญ่อยู่ในพม่า ที่ แยกไปทางตะวันออกเฉียงใต้แก่พวกไทยแถว ไทยใหญ่ ไทยเป็นต้น ไทยพวกหนึ่งยก ลงมาตามแนวแม่น้ำโขง เป็นพวกไทยลาว แล้วมีพวกหนึ่งยกข้ามแม่น้ำโขงผ่าน ภาคเหนือของประเทศไทยเขามารวมกับพวกไทยยวนมาเป็นไทยแห่งประเทศไทยทุก วันนี้ ก็ดินแดนที่เป็นประเทศไทยทุกวันนี้ แต่เดิมเป็นที่อยู่ของชนชาติพูดภาษา ในตระกูลมอญ - เขมร ไทยใคร่รบพุ่งขับเคี่ยวกับเจ้าของถิ่นเดิมมานาน ในที่สุด ได้มีอำนาจครอบครองดินแดนนี้ต่อมา

หมอคอก กล่าวว่ " ไทยเดิมในประเทศจีนแม่เสียอิสสรภาพไป เป็นเวลากว่า ๕๐๐ ปีมาแล้วก็ดี แต่กระนั้นก็หาได้กลายเป็นจีนไปทั้งหมดไม่ ภาษา ไทยยังคงมีลักษณะเดิมอยู่ เป็นคู่เคียงแข่งกับภาษาจีนในพวกไทยทั้งหลาย ไทย ภาคเหนือจัดเป็นไทยแท้กว่าเพื่อน ทั้งโดยเชื้อชาติและภาษา พวกไทยใหญ่ได้กลม กลืนกับพม่าทั้ง เลือดเนื้อและถ้อยคำเสียมากแล้ว ไทยในประเทศไทยก็ยอมไ้มา ซึ่งเลือดเนื้อและถ้อยคำจาก ภาษา มอญ เขมร มลายู และจีนที่เข้ามาตั้งถิ่นใน ดินแดน แต่ไทยในจีนใต้ ในพม่าตะวันออก ในภาคเหนือประเทศไทย และใน แคว้นลาวฝั่งเศสนั้น มิได้สัมพันธ์กับชนชาติใหญ่หรือมีอำนาจแต่อย่างใด ถึงแม้ว่า ถ้อยคำจะกลับกลายเป็นแต่เพียงส่วนน้อย " (๒)

.....

- ๑. หมอคอกอ้างคำนำไวภาษณ์ไทยใหญ่ของนายสีลเว - จาก หนังสือ "ไทย" ของหมอคอก หน้า ๒๓๐
- ๒. หนังสือ "ไทย" ของหมอคอก